

ΕΠΙΔΗΜΙΟΛΟΓΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΙΣΧΙΟΥ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ COVID-19

Δημήτριος Γιώτης¹, Παναγιώτης Καρράς¹, Σωτήρης Πλακούτσης¹, Βασίλειος Παναγιωτόπουλος¹, Χρήστος Κώτσιας¹, Κωνσταντίνος Κονιδάρης¹, Χαρίλαος Γαλάνης¹, Δημήτριος Βαρδάκας¹, Χρήστος Κωνσταντινίδης¹

¹Ορθοπαιδικό Τμήμα Γενικού Νοσοκομείου Ιωαννίνων «Γ. Χατζηκώστα», Ιωάννινα

Εισαγωγή

Κατάγματα ισχίου:

- ενδοαρθρικά (υποκεφαλικά)
- εξωαρθρικά (διατροχανθήρια ή υποτροχανθήρια)

Σκοπός

Η διερεύνηση της επίδρασης της πανδημίας COVID-19 στους επιδημιολογικούς δείκτες σε ασθενείς με κάταγμα του ισχίου

Υλικό και μέθοδος

Η συλλογή των δεδομένων έγινε σε 2 διαφορετικές χρονικές περιόδους:

- Προ της πανδημίας COVID-19 (2019)
- Εν μέσω αυτής (2021)

Στη μελέτη έλαβαν μέρος ασθενείς:

- Με κάταγμα του ισχίου μετά από χαμηλής ενέργειας κάκωση (πτώση εξ ιδίου ύψους)
- Ηλικία > 65 έτη

Υλικό και μέθοδος

Κριτήρια αποκλεισμού:

- Ασθενείς με κάκωση υψηλής ενέργειας
- Ογκολογικοί ασθενείς
- Πολυτραυματίες

Αποτελέσματα

Το 2019:

- ✓ 146 ασθενείς (μέση ηλικία: $83,2 \pm 7,2$ έτη)
- ✓ Αναλογία ανδρών/γυναικών $\rightarrow 1:2,65$

Το 2021:

- 140 ασθενείς (μέση ηλικία: $84,6 \pm 6,9$ έτη)
- Αναλογία ανδρών/γυναικών $\rightarrow 1:2,61$

Αποτελέσματα

	2019	2021
Διατροχανθήρια κατάγματα	57,5%	50,7%
Υποκεφαλικά κατάγματα	29,5%	42,1%
Υποτροχανθήρια κατάγματα	13%	7,2%
Διάρκεια νοσηλείας(ημέρες)	5,8	6,9

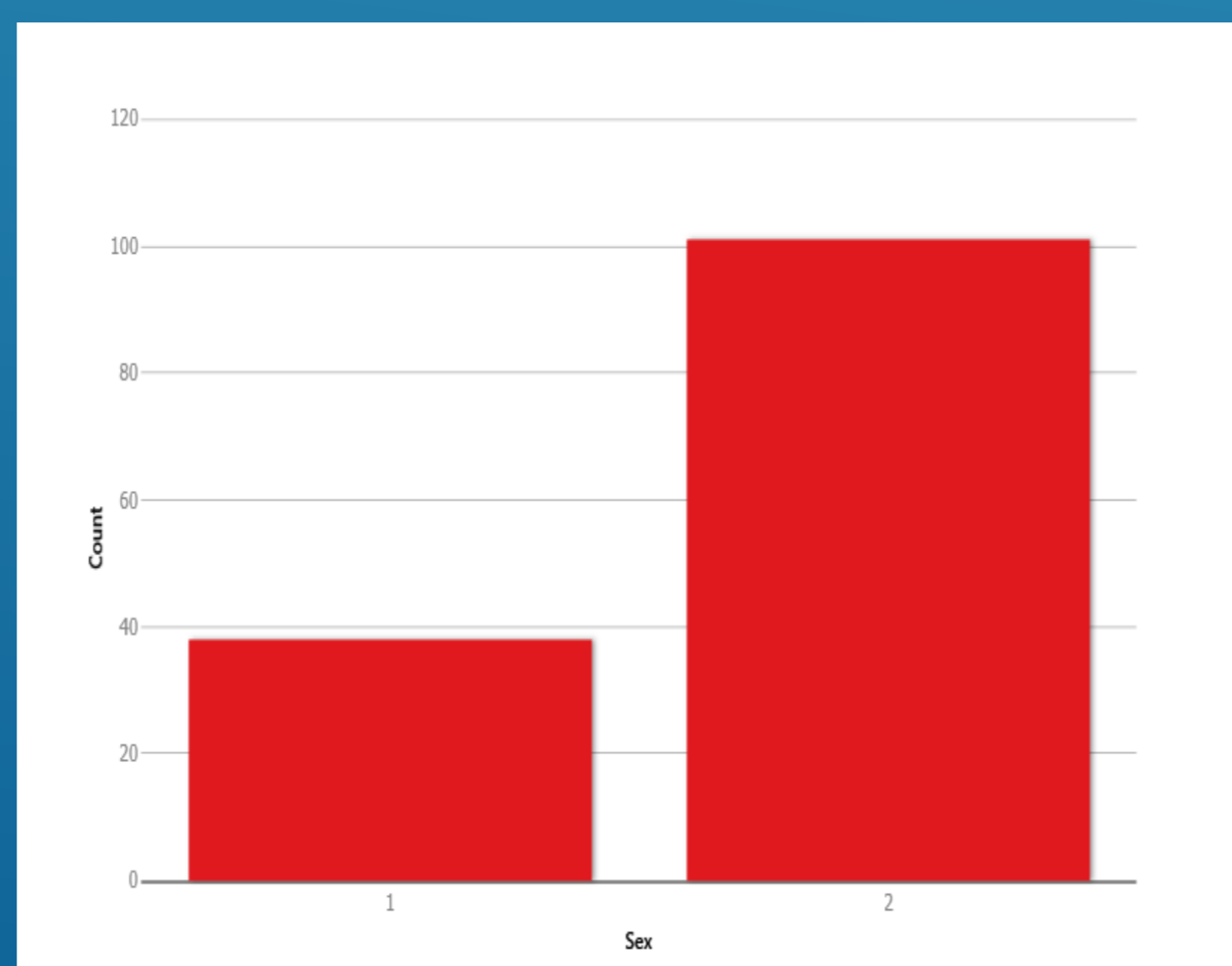
(Δεν υπήρχαν στατιστικά σημαντικές διαφορές $p > 0,05$)

Πιο συχνές παθήσεις	2019	2021
Υπέρταση	72,3%	71,6%
Στεφανιαία νόσος	39,7%	37,2%
Κατάθλιψη	27,5%*	32,2%*
Σακχαρώδης διαβήτης	26,8%	28,9%

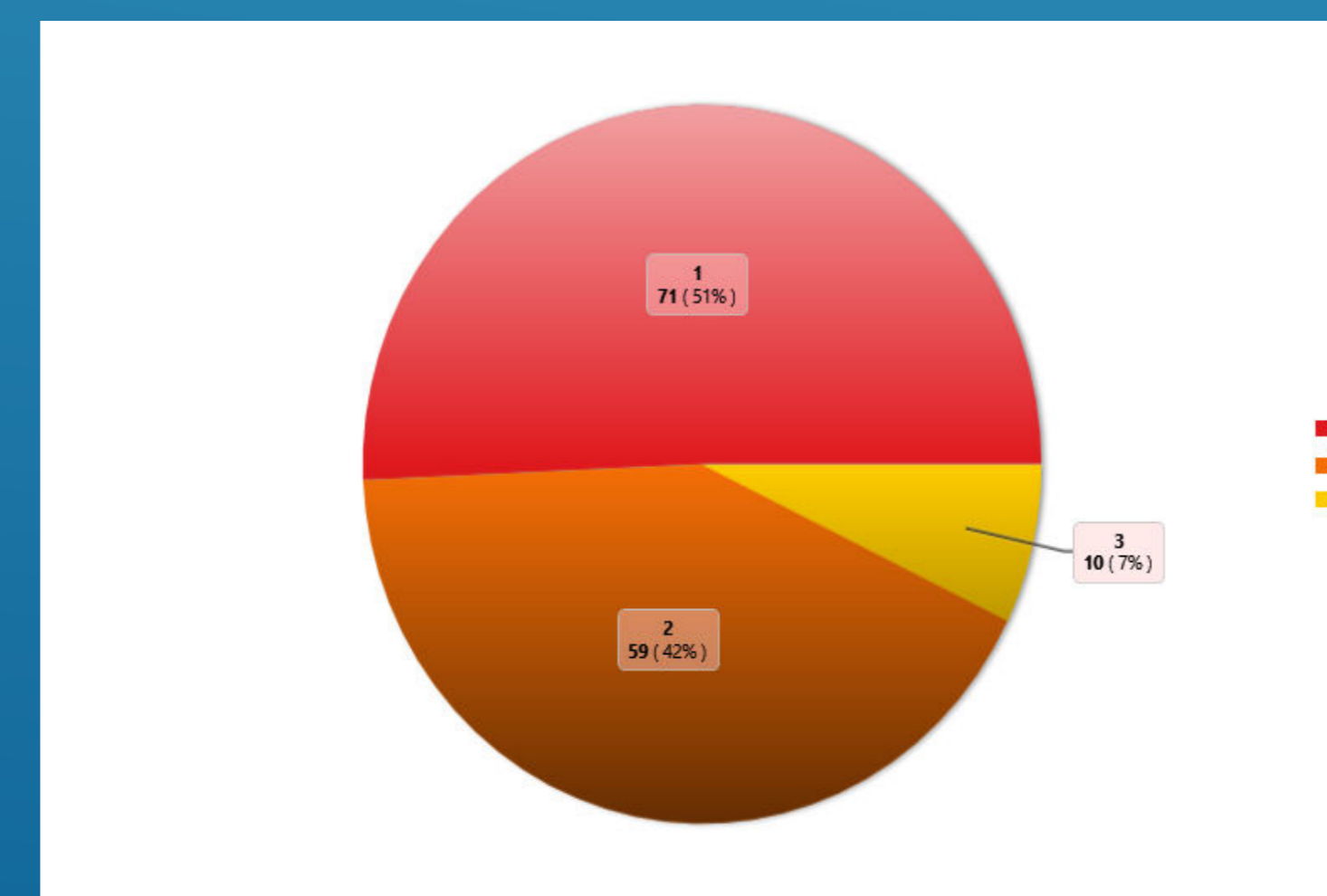
* $p < 0,01$

Συμπεράσματα

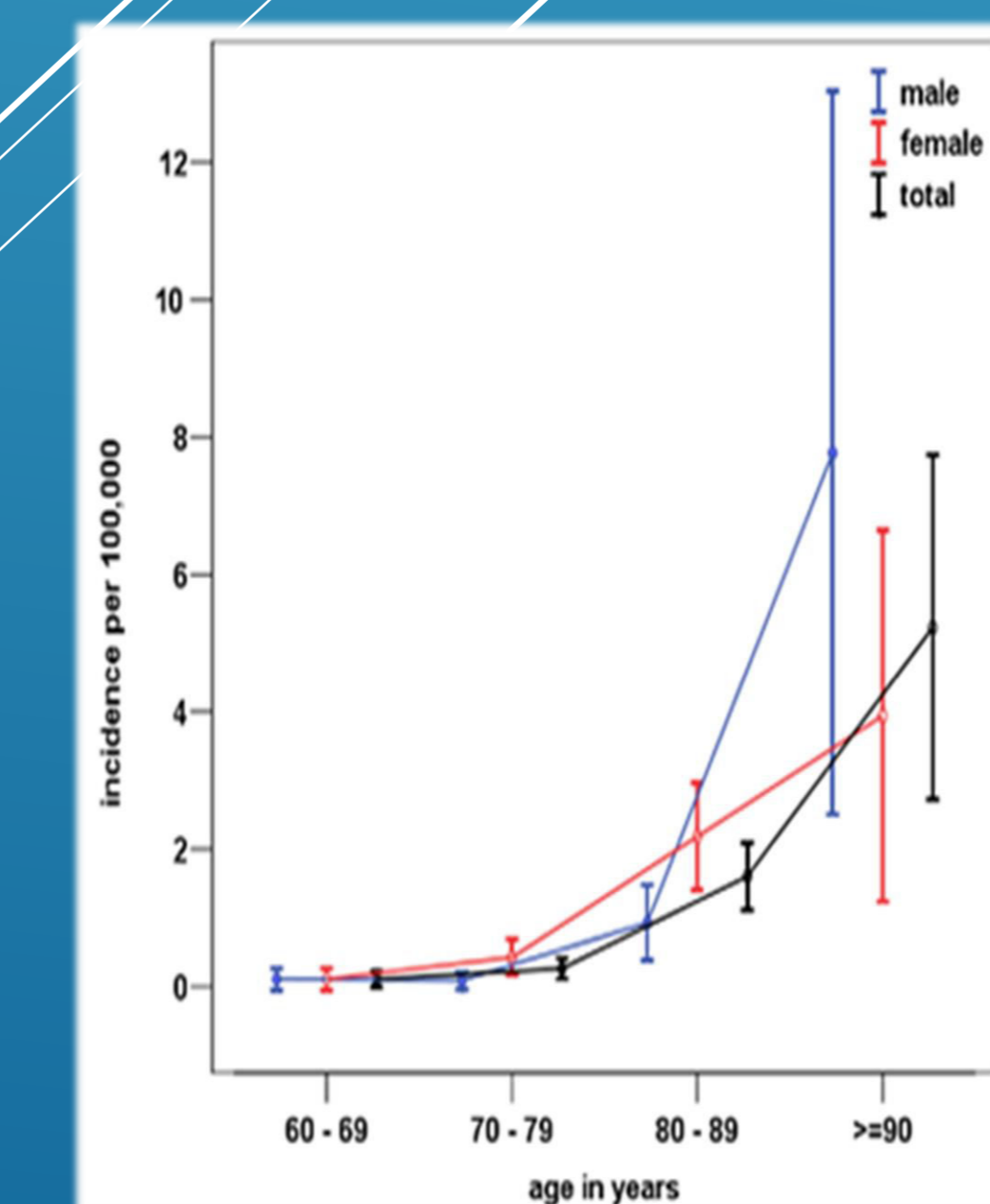
- Αντίθετα με το γενικό πληθυσμό, στην εποχή των περιορισμών κινητικότητας και του lockdown, το τραύμα χαμηλής ενέργειας στις μεγάλες ηλικίες δεν παρουσίασε αξιοσημείωτη ελάττωση
- Φαίνεται ότι παρά την περιορισμένη κοινωνικότητα, η απομόνωση, η απομάκρυνση της οικογένειας και η άνοδος στα ποσοστά κατάθλιψης και άνοιας ενδεχομένως κάνουν τους ηλικιωμένους περισσότερο επιρρεπείς σε πτώσεις εντός της οικίας με τις ανάλογες συνέπειες

Εικ. 1: Αναλογία καταγμάτων ισχίου μεταξύ ανδρών/γυναικών για το 2021

Εικ. 2: Αναλογία διατροχανθήριων, υποκεφαλικών και υποτροχανθήριων καταγμάτων για το 2021

Εικ. 3: Μέση ετήσια συχνότητα ανά 100.000 κατοίκους το 2021

Βιβλιογραφικές αναφορές

- > Lyritis GP, Rizou S, Galanos A, Makras P. Incidence of hip fractures in Greece during a 30-year period: 1977-2007. Osteoporosis International. 2013;24(5):1579-85.
- > Tan ST, Tan WP, Jaipaul J, Chan SP, Sathappan SS. Clinical outcomes and hospital length of stay in 2,756 elderly patients with hip fractures: a comparison of surgical and non-surgical management. Singapore Medical Journal. 2017;58(5):253-7.
- > El Maghraoui A, Koumba BA, Jroundi I, Achemlal L, Bezza A, Tazi MA. Epidemiology of hip fractures in 2002 in Rabat, Morocco. Osteoporosis International. 2005;16(6):597-602.
- > Herrera A, Martínez AA, Ferrandez L, Gil E, Moreno A. Epidemiology of osteoporotic hip fractures in Spain. International Orthopaedics. 2006;30(1):11-4.
- > Daniachi D, Netto Ados S, Ono NK, Guimarães RP, Polesello GC, Honda EK. Epidemiology of fractures of the proximal third of the femur in elderly patients. Revista Brasileira De Ortopedia. 2015;50(4):371-7.